

350
204 351
223
2

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ _____ สถานีตำรวจ นครบาลชนะสงครามอำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ร.ต.ท. วรวิทย์ เปี่ยมวุฒิขลุ วันที่ ๒๐ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

เป็น พยาน พล.ต.ท. ชุมพล โลหะชาละ ผู้กล่าวหา

คดีระหว่าง

นายสุธรรม แสงประทุม กับพวก ผู้ต้องหา

ต่อหน้า

พ.ต.ท. แสวง จิราบุรินทร์ รอง ผกก.น.๑๑
ร.ต.อ. ประจวบ เปาอินทร์ รอง สว.จร.สน.จักรวรรดิ

สอบสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ชื่อ ร.ต.ท. วรวิทย์ เปี่ยมวุฒิขลุ อายุ ๔๔ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบาะแสหรือมีบ้านเช่าหรือมีบ้านญาติ ให้ลงตามประเภทรับ)

รับราชการเป็นตำรวจประจำ แผนก ๓ กก.๕ สันติบาล

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตำบล _____

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน _____ ชื่อกำนัน _____

อำเภอ _____ จังหวัด _____

ชื่อบริษัท _____ ชื่อมารดา _____

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยวข้องกับ สาบานตนแล้ว

ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าขอให้อภัยด้วยความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

ข้ามีอาชีพรับราชการ เป็นตำรวจเป็นรองสารวัตร แผนก ๓ กองกำกับการ

กองบังคับการ สันติบาล มีหน้าที่ทำการสืบสอบสวนคดีการ เมืองฝ่ายคนจีนและบุคคลหัว

ไป เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๕ เวลาประมาณ ๐๒.๐๐ น. เศษ ข้าได้มาสืบข่าว

การ เมืองที่มธ. เนื่องจากได้ทราบจากวิทยุยานเกราะว่าผู้ชุมนุมในมธ. ขับไล่พระภิกษุออกมาได้

ยิงอาวุธปืนออกมาจากมธ. และมีคนมาร่วมกันชุมนุมต่อต้านศูนย์นิสิตนักศึกษาที่ชุมนุมในมธ. อยู่

ที่บริเวณท้องสนามหลวงตรงข้ามหอประชุมใหญ่ ข้าจึงได้ตรงไปที่จุดนี้ เมื่อไปถึงเห็นประธา

ชนชุมนุมอยู่ที่หน้าประตูและที่บริเวณใต้ต้นไม้ขามสนามหลวงตรงข้ามกับหอประชุมใหญ่ ข้า

มาถึงประมาณ ๓๐ นาที ก็เห็นประธาชนผู้ต่อต้านถือเอาแผ่นกระดาษที่ติดป้ายโปสเตอร์และรถ

จักรยานยนต์คันหนึ่งมาเผาที่ใกล้ๆประตู ผู้ชุมนุมในมธ. ได้ยิงอาวุธปืนออกมาประมาณ ๓-๔ นัด

ประมาณ ๑๐ นก ประชาชนได้พยายามจะเอาไฟเข้าไปเผาที่ตุ๋นยามประตูกันใน แต่เข้าไปไม่ได้
เนื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กันช่วยห้ามและฝ่ายชุมนุมก็ได้ยิงปืนออกมา ต่อมาประชาชนก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
ขณะนั้นข้าฯได้แต่งเครื่องแบบตำรวจโดยได้ไปเอาเครื่องแบบในรถมาแต่ง เพื่อให้ประชาชนทราบว่า
ข้าฯเป็นเจ้าพนักงาน เวลาถึงงานประชาชนก็ยิงปืนเมืองมาที่ประตูเพื่อจะพังประตูเข้าไป แต่ก็ได้ถูก
ฝ่ายชุมนุมได้ยิงอาวุธปืนออกมา เป็นระยะๆถูกประชาชนได้รับบาดเจ็บหลายคน เจ้าหน้าที่ตำรวจขณะนั้น
มีหลายหน่วยได้พยายามห้ามปรามและสกัดกั้นประชาชนไม่ให้ปืนเข้าไปในมช. มีประชาชนเรียกร้องให้
เจ้าหน้าที่ตำรวจบุกเข้าไปดูและให้ใช้อาวุธปืนยิงสกัดกั้น แต่ก็ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจคนใดใช้อาวุธ

ต่อมาเวลาประมาณ ๐๖.๐๐ น. เศษฝ่ายชุมนุมได้ยิงอาวุธปืนออกมาถูกประชาชน
ที่ประตูบาดเจ็บ ๓ คน ตาย ๑ คน เพิ่มความโกรธแค้นให้กับประชาชนยิ่งขึ้น ได้มีประชาชนนำรถเข็น
มีเชื้อเพลิงติดไฟลุกอยู่ควมมาพุ่งเข้าไปที่ประตูแต่ประตูไม่เปิด ประชาชนจึงได้ช่วยกันพังประตูเล็ก
ซึ่งอยู่ทางคานขวาของประตูใหญ่ (หันหน้าเข้า) จนพังแต่ประชาชนก็ไม่สามารถเข้าไปได้เนื่องจากฝ่าย
ชุมนุมได้ยิงออกมาสกัดไว้ และเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ได้ช่วยกันกั้นประชาชนไม่ให้เข้าไป ในขณะเดียวกัน
นั้นเองข้าฯได้ยินเสียงประกาศทางเครื่องขยายเสียงของฝ่ายชุมนุมในมช. ว่า "ให้ตำรวจกับประชาชน
ออกไป เขาเป็นปัญญาชนต้องการต่อสู้โดยสันติ และได้ประกาศห้ามไม่ให้ฝ่ายพวกเขายิง ให้ส่งตัว
แทนเข้ามาเจรจากัน" ข้าฯจึงได้ปรึกษากับ พ.ต.ท. สว่าง บุญนาค ร.ต.ต. อลงกรณ์ เขียมคำ
จ.ส.ต. อารีย์ มนตรีวิทย์ว่าจะเป็นผู้เข้าไปเจรจา ทันใดนั้น จ.ส.ต. อารีย์ก็ได้ขอขงชาติจาก
ประชาชนที่ถืออยู่ใกล้ๆมา แล้ว จ.ส.ต. อารีย์ก็ได้ถือธงนำหน้าวิ่งเข้าไปทางประตูเล็กข้าฯกับ พ.ต.ท. สว่างฯ
ร.ต.ต. อลงกรณ์ฯ ได้วิ่งตามเข้าไปศึกษาทุกอัน และยังมีตำรวจอีกตามเข้าไปด้วยไปหมอบอยู่ที่บริเวณหน้าหอประชุม
พร้อมกันนั้นเองฝ่ายชุมนุมได้ยิงออกมาหลายสิบนัดพร้อมกันมีเสียงระเบิดใกล้ๆข้างหน้าข้าฯกับพวก ๑ ครั้ง
พ.ต.ท. สว่างฯได้ร้องถามว่าใครเป็นอะไรบ้าง จ.ส.ต. อารีย์ฯได้บอกว่าถูกยิงที่มือซ้าย และมีตำรวจ
สน. ขณะสงครามอีกคนหนึ่งว่าถูกยิงที่ขา และเห็นอีกคนหนึ่งถูกยิงที่ศีรษะโลหิตไหล พ.ต.ท. สว่างฯ
จึงได้บอกกับข้าฯให้นำคนเจ็บออกไปก่อน โดย พ.ต.ท. สว่างฯจะยิงคุ้มกันให้ ข้าฯจึงได้ช่วยกันนำคน
เจ็บออกไปที่ประตูและได้มีประชาชนได้เข้ามาช่วยด้วย หลังจากนั้นข้าฯก็ไม่ได้พบ พ.ต.ท. สว่างฯอีก
ส่วนข้าฯได้หลบเข้าไปทางกำแพงหลังตึกหอประชุมใหญ่ และข้าฯกับพวกยังไม่ได้ใช้อาวุธยิงต่อสู้แต่
อย่างใดเลย ข้าฯมีเพียงอาวุธปืนพก

ต่อมาเวลาประมาณ ๐๗.๐๐ น. ประชาชนได้นำรถเมลล์พุ่งเข้ามาชนประตูเพื่อจะพัง
เข้าไปจำนวน ๒ คัน จำได้ว่าสีเขียวคาดเหลือง ๑ คันซึ่งขับเข้าชนก่อนสองครั้งครั้งที่ ๒ คาประตูอยู่ครึ่งคัน
คันที่ ๒ สีเหลืองได้ขับเข้าชนท้ายรถคันแรกพุ่งเข้าไปในมช. ทั้งสองคัน ห่างจากประตูประมาณ ๑๐ กว่าเมตร
ก็หยุด ในขณะเดียวกันนั้นเองฝ่ายชุมนุมก็ได้ยิงสกัดเป็นการใหญ่ ทำให้ประชาชนที่วิ่งตามรถเข้าไป
วิ่งถอยหลังออกมาและมีคนถูกยิงบาดเจ็บหลายคน ข้าฯได้ออกมาช่วยกันประชาชนไม่ให้บุกเข้าไปในมช.
แต่ประชาชนก็ไม่เชื่อพยายามจะบุกเข้าไปให้ได้ และได้ร้องคะโกนสนับสนุนให้ตำรวจใช้อาวุธยิงต่อสู้
และบุกเข้าไป แต่ก็ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจคนใดใช้อาวุธและบุกเข้าไป

ต่อมาเวลาประมาณ ๐๘.๐๐ น. ร.ต.ต. อลงกรณ์ฯได้บอกกับข้าฯว่าผู้บังคับบัญชา
สั่งให้ฝ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้อาวุธป้องกันตัวและชีวิตได้ โดยทราบคำสั่งมาจากวิทยุ หลังจากนั้น

โดย พ.ต.ท. สว่างฯ

ใบต่อกำให้การ ร.ค.ท. ธีรวิทย์ เป็นมาสิงขร มาที่ ๒

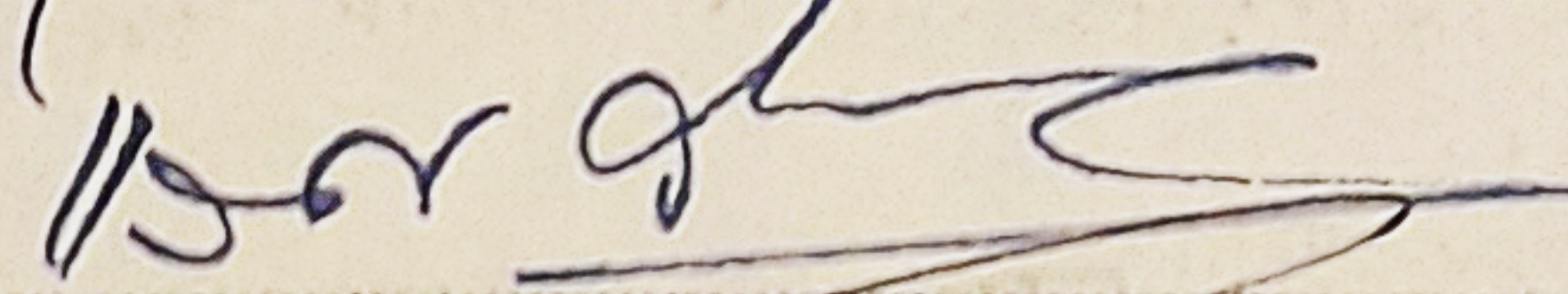
เจ้าหน้าที่ตำรวจเริ่มไล่ล่าขู่ยิงป้องกันตัวและถูกยิงเท้าเข้าในเม. ข้าจึงถูกเข้าไปด้วยพร้อมกับ ตำรวจด้วยอื่นๆ เมื่อเข้าไปถึงบ้านขูดถูกไปทางชกค่าแรงของประท้วงใหญ่ และได้ไปหมอบอิงค้อผู้ บริเวณหน้าเคหะสงเคราะห์ ซึ่งย้ายชุมชนที่อิงค้อผู้ลงมาเช่นเดียวกัน เสียงอาวุธปืนเป็นทั้งเสียง ปืนกลและปืนยิงที่ระมัด และได้ยินเสียงระเบิด ต่อมาข้าได้ถูกไปยิงที่บริเวณหน้าคักขี้ยิงค้อผู้ ต่อมา เรือของบินได้เขามาทางลง ตำรวจจึงให้เข้าตรวจกับพันธุผู้ชุมชนและค้อผู้ ข้าได้เข้าไปช่วยพันธุในคักขี้ ยิงต่าง ได้พบของชุมชนของฝ่ายชุมชนเป็นต่างๆน้ำเกลือ ข้าเห็นแอด ใจอยู่เป็นจำนวนมากเห็นค่า ถึงขนาดผู้มากใจดีอยู่ ข้าจึงได้ร่วมกับพันธุตำรวจพันธุผู้ชุมชนค้อผู้เข้าไปขอเพื่อให้นอนหลับที่ ชนวมุขมของจังหวัดสิงและชาย ได้ถูกพันธุประมาณ ๒๗๓,๐๐๐ คน และได้ช่วยกันเข้าไปขึ้นรถส่งไปความ คุมไปที่ควบคุมต่างๆของเจ้าพนักงานมหก ข้าอยู่เม. จนถึงเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น.เศษจึงกลับ

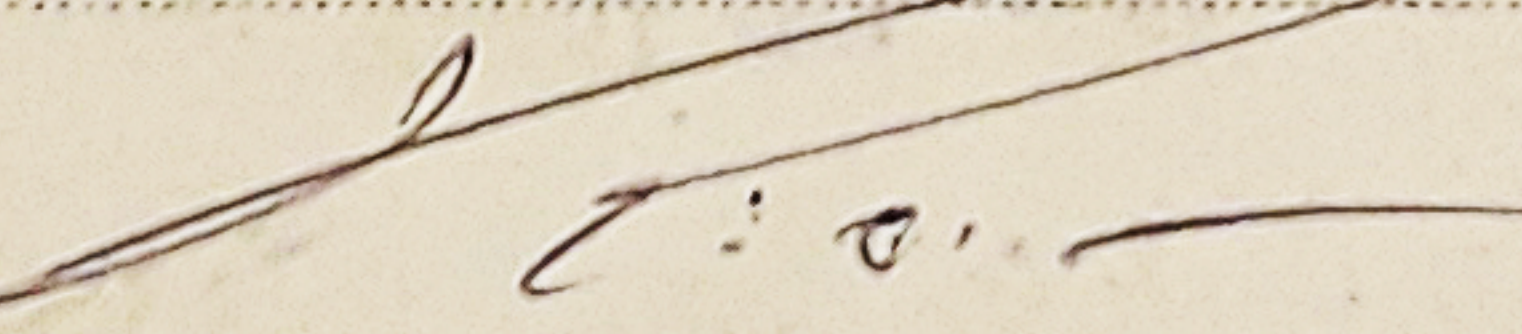
5.

พร้อมกันนี้ข้าได้คุยกับพี่ในรถบัสที่วิ่งในเม. ของพนักงานสอบสวนแล้วยืนยันว่าถูกต้อง เป็นความจริง

อ่านให้ดังแล้วรับว่าถูกต้อง ข้าไม่ได้รับปากอะไรแต่อย่างใด

ลงชื่อ ร.ค.ท. พยาน

ลงชื่อ พ.ค.ท. สอบสวน

ลงชื่อ ร.ค.อ. พิมพ์, อ่าน